MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

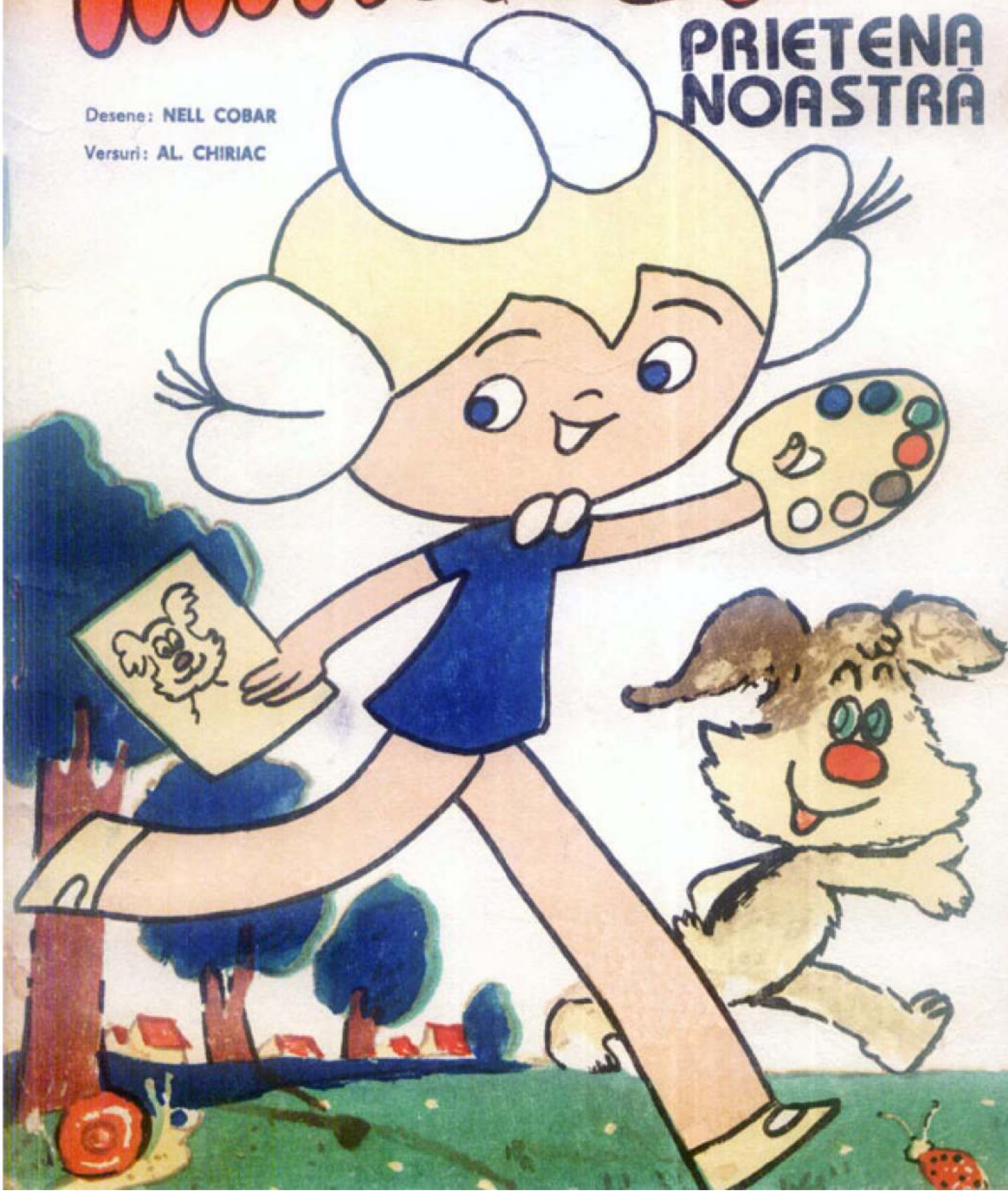
INSTITUTUL DE IGIENĂ ȘI SĂNĂTATE PUBLICĂ

MIHAELA

PRIETENA NOASTRĂ

Desene: NELL COBAR

Versuri: AL. CHIRIAC

Cine n-o cunoaşte oare?
Este Mihaela, care
Seara, la televizor
Vă urează „Somn uşor!“
Iar acuma, tot aşa,
A venit pentru că vrea
Să vă povestească-ndată
O-ntîmplare desenată
Cu Costel, colegul său,
Care-a fost băiat cam rău.
Vreţi să ştiţi cum s-a schimbat
Zvăpăiatul de băiat?
Veţi afla totul din carte,
Să citiţi, doar, mai departe....

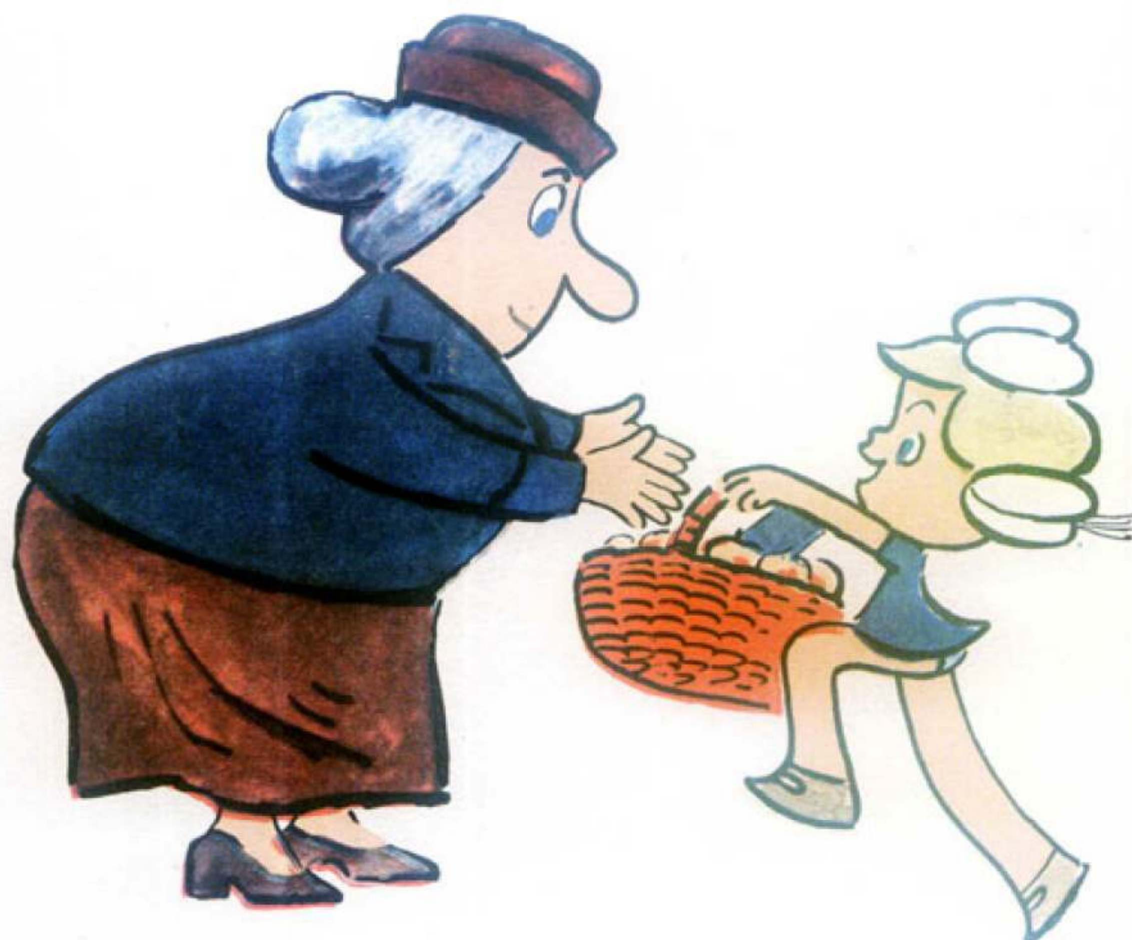

Toţi copiii, de la clasă
Şi mai mari şi mititei
Pleacă-n grupuri mici acasă:
Mihaela-i printre ei...
Doar Costel, n-are habar
Bate mingea pe trotuar,
Şi pe stradă o tot bate,
Şuturi pe nerăsuflate,
Parc-ar fi pe stadion
Cu asfalt, nu cu gazon.

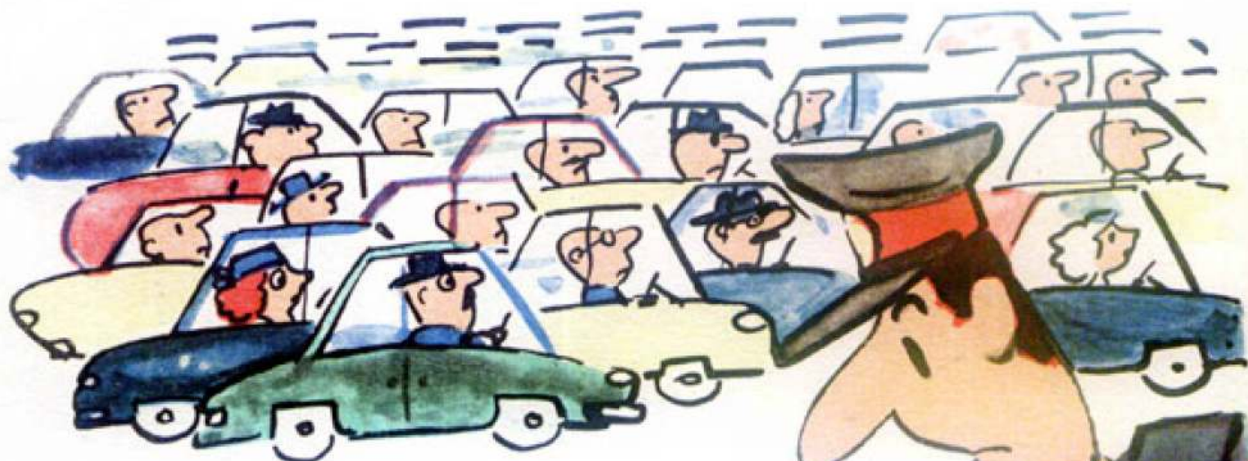
Cu un șut smulge din mînă
Coșul dus de o bătrînă.
Totu-i jos, împrăștiat,
De zburdalnicul băiat.
Mihaela săritoare,
Cum o știe fiecare,
Strînge-n coșul pîntecos
Alimentele de jos.

Dar Costel nu-i ia în seamă
Bate mingea fără teamă,
Şi-o trimite cu efect
Unui mops, în bot, direct.
„Nas turtit" primind ploconul
A-nşfăcat în dinţi balonul!
Să vedem, băiete, poţi
Mingea dintre fălci s-o scoţi?
Cum ataci? Pe sus? Pe jos?
Că portarul e „colţos".

Costel e mereu grăbit,
Parcă n-ar fi necăjit
C-a luat un 3 la școală;
Fuge-ntr-una, alandala,
El tot zburda, fără minge,
Trecătorii îi împinge,
Sare peste-o balustradă
Avîntîndu-se pe stradă,
Și „pe roșu" traversează,
Frîne de mașini oftează,
Pînă-i taie tot elanul
Fluierînd, milițianul.
Pîn-la „zebră" îl poftește
Și îi spune părintește:
— Tu încă n-ai învățat
Să circuli disciplinat?
Traversezi, cu binișorul
Cînd e verde semaforul;
Dacă-i roșu — stai cuminte
Nici un pas mai mult-nainte!

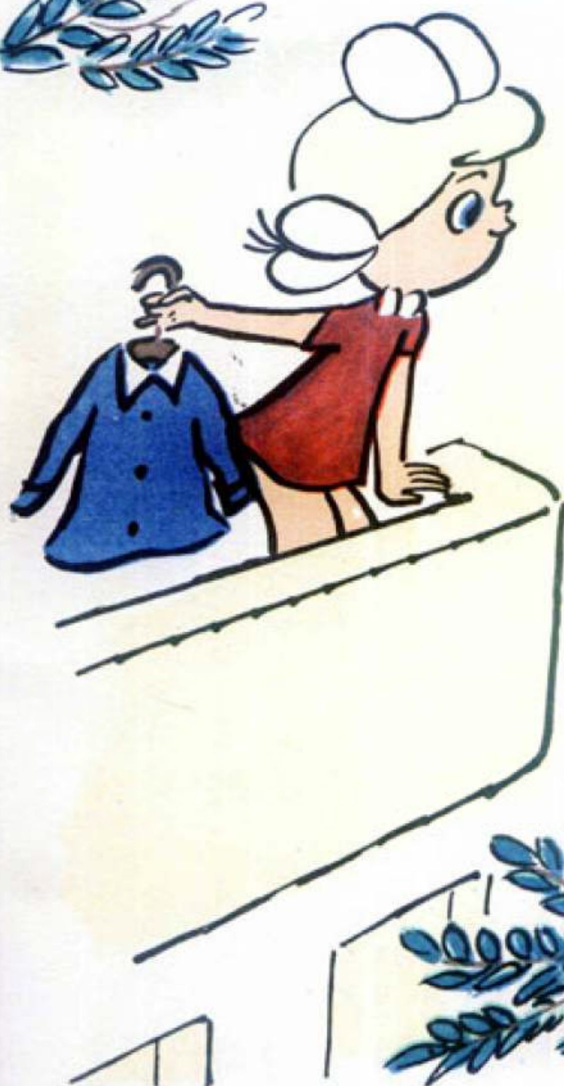
Dar băiatul nu se lasă
Pe străzi fuge pîn-acasă!
Urcă scara dintr-odată
Cu viteză de săgeată.

Intră, val-vîrtej, Costel
Drept în cameră la el...
Trage-un şut, ghiozdanul zboară
Pînă dincolo-n cămară;
Aruncate cărţile
Zboară-n toate părţile;
Un alt şut, mai năzdrăvan
Haina urcă spre tavan;
Două şuturi fac să zboare
Şi pantofii din picioare.

Iată-l ca un avion
Vijelie, pe balcon.
În afară se apleacă:
— Mihaela, hai la joacă!
— Eu întîi mă odihnesc
Altfel cum vrei să mai cresc?
— Ei, atunci te las cu bine
Şi te-am salutat!... pe mîine.

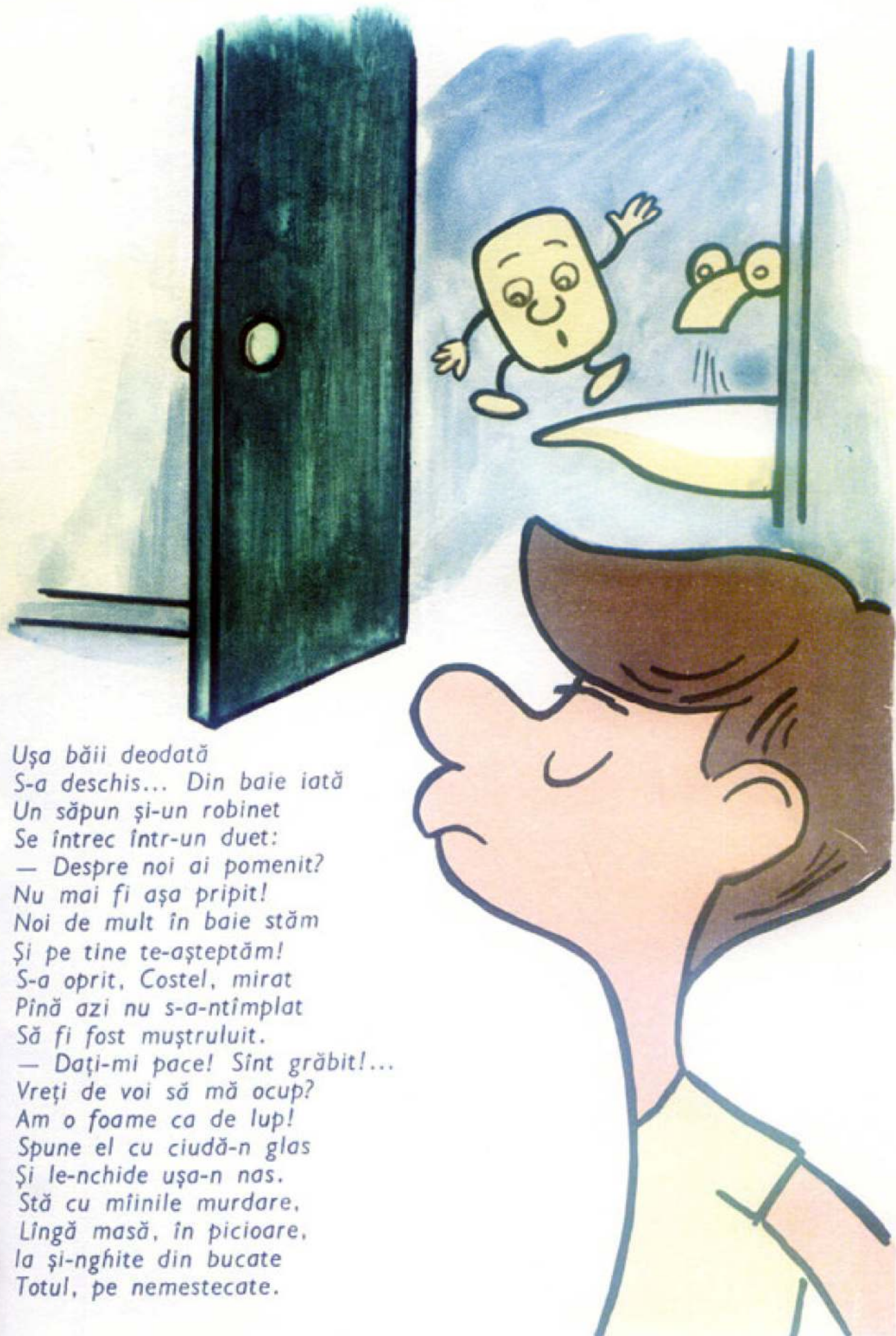

Vrea să iasă dar ezită,
Vede masa pregătită,
Foamea îi dă ghes, nu-l lasă...
Se apropie de masă:
„Să mănînc, rapid, ceva!"
Dar zburdînd, fără să vrea
Duce mîinile în față
Și se-ntreabă uluit:
„Le-am spălat azi dimineață
Sau am fost iarăși... grăbit?"

Uşa băii deodată
S-a deschis... Din baie iată
Un săpun şi-un robinet
Se întrec într-un duet:
— Despre noi ai pomenit?
Nu mai fi aşa pripit!
Noi de mult în baie stăm
Şi pe tine te-aşteptăm!
S-a oprit, Costel, mirat
Pînă azi nu s-a-ntîmplat
Să fi fost muştruluit.
— Daţi-mi pace! Sînt grăbit!...
Vreţi de voi să mă ocup?
Am o foame ca de lup!
Spune el cu ciudă-n glas
Şi le-nchide uşa-n nas.
Stă cu mîinile murdare,
Lîngă masă, în picioare,
Ia şi-nghite din bucate
Totul, pe nemestecate.

Val-vîrtej cu gura plină,
În viteză de mașină,
Fuge, ce să mai aștepte,
Coborînd cîte trei trepte.
Mereu pe nerăsuflate
Bate mingea și-o tot bate...

Mihaela, zîmbitoare,
Udă, cu o stropitoare,
Florile de lîngă bloc
Că sub soarele de foc
Sînt întreaga vară, toate
Tare, tare, însetate.

N-au ieşit afară încă
Toţi copiii din vecini;
Unii-n linişte adîncă
Dorm în patul lor senini;
Iar în vise, cei mai mici,
Se văd oameni, mari, voinici;
Alţii-aşază, prin albume,
Timbre din întreaga lume.
Doruleţ, de la parter,
Se şi crede inginer:
Dintr-un joc mecanic face
Semafoare, şine, ace,
Şi montează, muncă grea,
Chiar o automacara.
În şezlongul din balcon
O fetiţă c-un creion
Colorează-atent un tren
Pe o coală de desen.

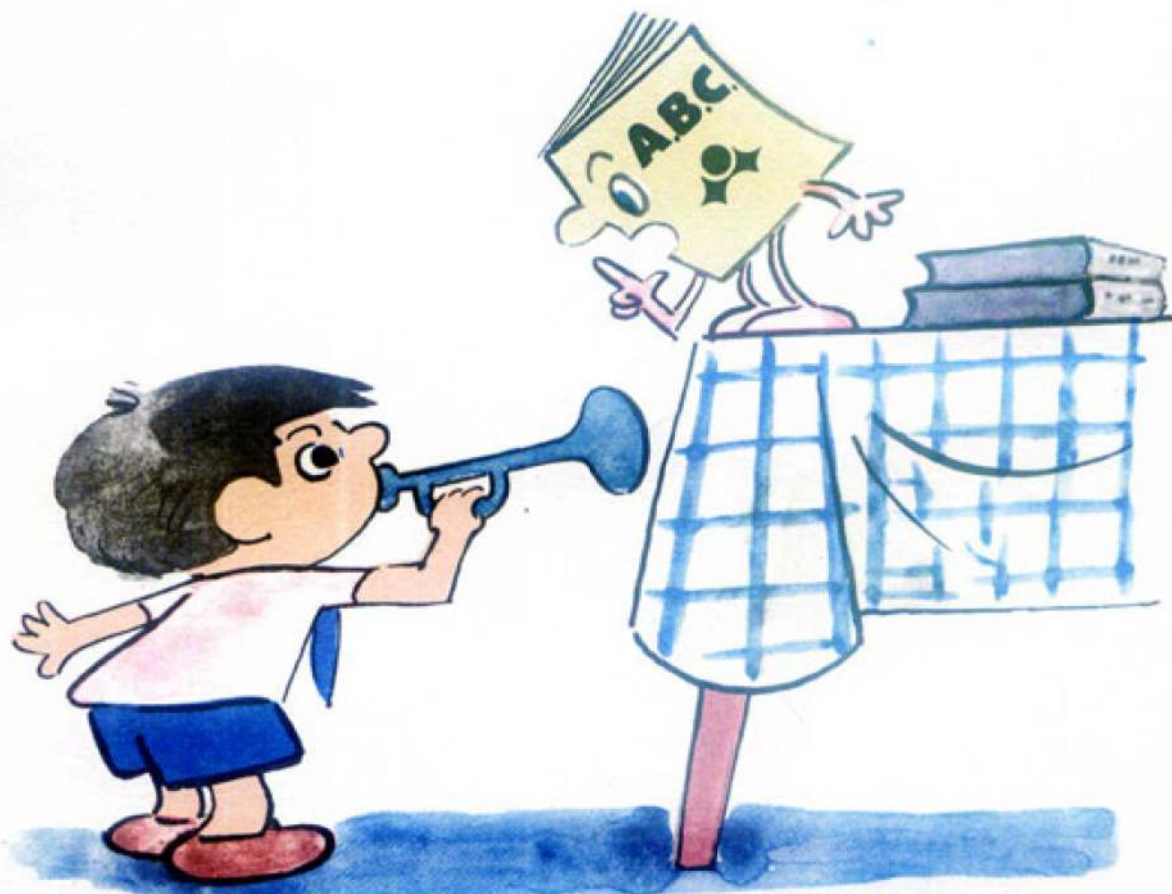

Pe la patru, dup-amiază
Mihaela-şi aranjează
Cărţile, ca de-obicei,
Pentru lecţiile ei.
Dar pe cînd muncea cu spor
Iată-l, vine Petrişor
În trompetă suflînd tare,
Tropăind şi din picioare...
Dar o carte se ridică
Şi îi spune cu blîndeţe:
Lasă zgomotul Petrică
Sora ta vrea să înveţe!

Petrişor, deşi e mic
A-nţeles, tace chitic...
Face însă gălăgie
Ursuleţul-jucărie.
Băiatul, încetişor
Ia pe ursuleţ la zor:

— Tu nu vezi că sora mea
Are o problemă grea?
Stai cuminte, doar nu vrei
Să ia mîine nota 3!
Şi din odaie ies tiptil
Un ursuleţ şi un copil.

Mihaela controlează
Pe orar, ce mai urmează;
Gîndind: „N-a prea fost ușor,
Totuși am lucrat cu spor;
Dintre lecțiile mele
Le-am făcut pe cele grele.
Acum, nu mai am probleme
Pot să trec la alte teme".

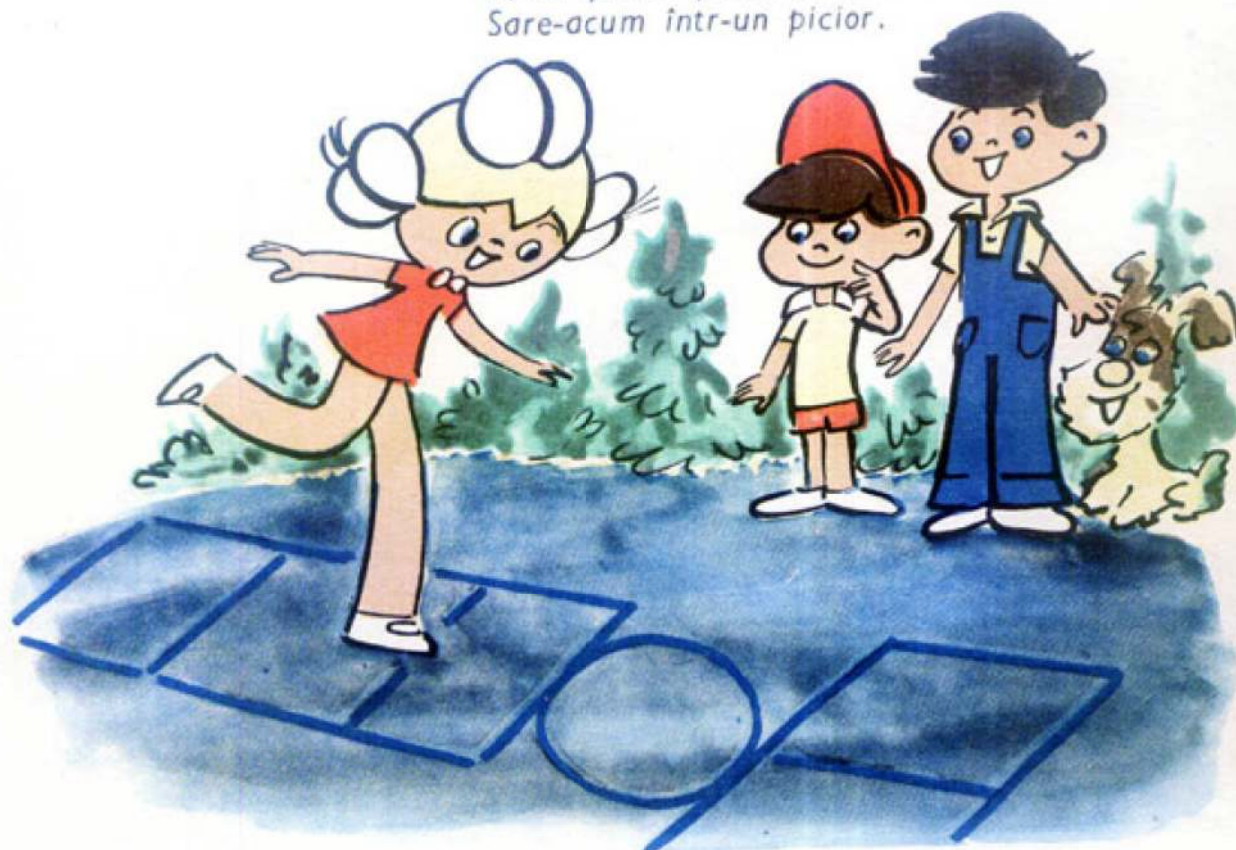
Mama-n prag, la cinci, apare:
— Ia, fetiţo, o gustare —
Fructe ţi-am adus, tartine...
Dar cum merge munca, bine?
— Bine. Doar dacă ai vreme
Fă-mi controlul la probleme;
Chiar dacă nu-mi este frică
Înc-o probă, ştiu, nu strică!
Face lecţiile fata...
Pîn-la şase — totu-i gata.
...Acum, strînge de pe masă.
Face ordine în casă:
În ghiozdan — ce-i necesar,
Restu-n scrin şi în sertar.

Hai la joacă-i timp frumos,
Fug copiii bucuros,
Sar şi coarda: — Hai cu noi,
Sărim sprinten, amîndoi!
Apoi fata, dînd o pasă
Joacă volei... fără plasă.

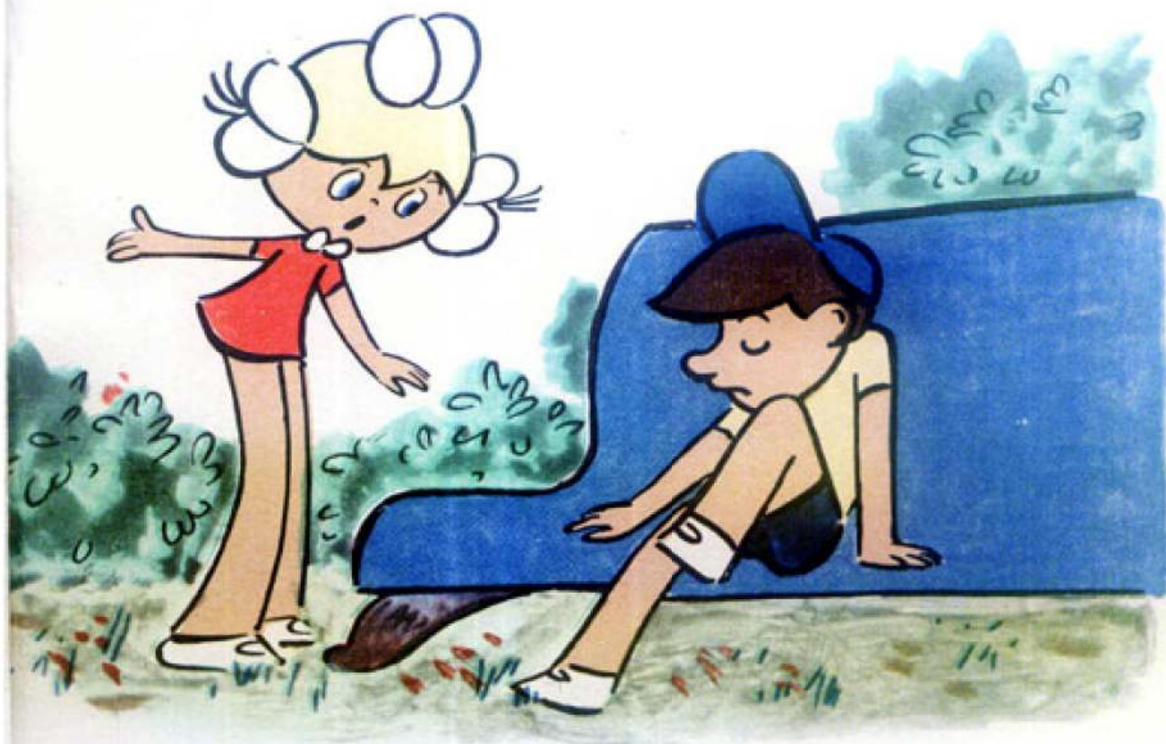

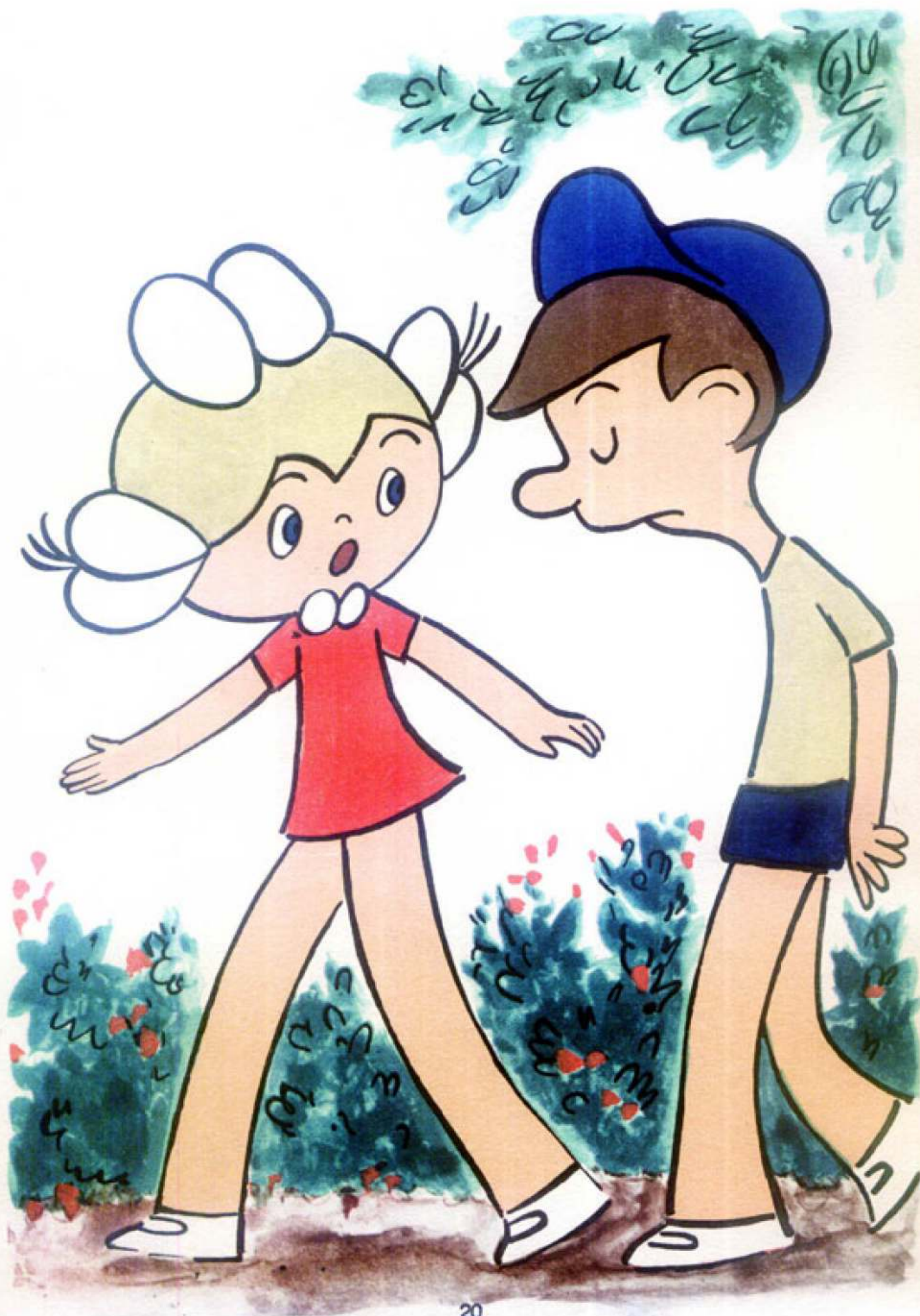
Mai tîrziu, cu bicicleta
Ocolește blocul lor...
Pe-un șotron făcut cu creta
Sare-acum într-un picior.

Şi se joacă fata noastră
Pînă mantia măiastră
A-nserării cade lin...
Mihaela-n drum spre casă
Parc-aude un suspin.
Obosit cu fața trasă,
Îl zărește pe Costel:
— Ce-i cu tine? — Stau nițel!
M-am jucat ore în șir
Şi acum abia respir...
— Hai, la cină! E tîrziu,
Parcul e de-acum pustiu!
— Care cină? Nu vezi? Sînt
De atîta joacă frînt,
Ca un cățeluș bătut...
Şi-am la lecții de făcut!...
Tot oftînd adînc, Costel
Urcă scara-ncetinel.

— Nu mai pot! Se plînge-n şoaptă,
Se aşază pe o treaptă.
Să mai urce nu-i în stare
S-a lăsat plumbu-n picioare
Vai! îl simte chiar pe pleoape,
Semn că somnu-i pe aproape
Şi nu-l va lăsa, vezi bine,
Lecţiile să-şi termine.

Mihaela, după cină,
Ghiozdanul şi-a controlat:
Aritmetică, română
Toate-s puse ordonat.
Hainele-s la locul lor
Într-un scrin din dormitor.
Apoi face zîmbitoare
Patul ei pentru culcare.

Iat-o, iese din odaie
Pîn-alăturea, la baie,
Spălînd, ca şi dimineaţa,
Dinţii, mîinile şi faţa:
„Apa şi săpunul sînt
Sănătate pe pămînt!"

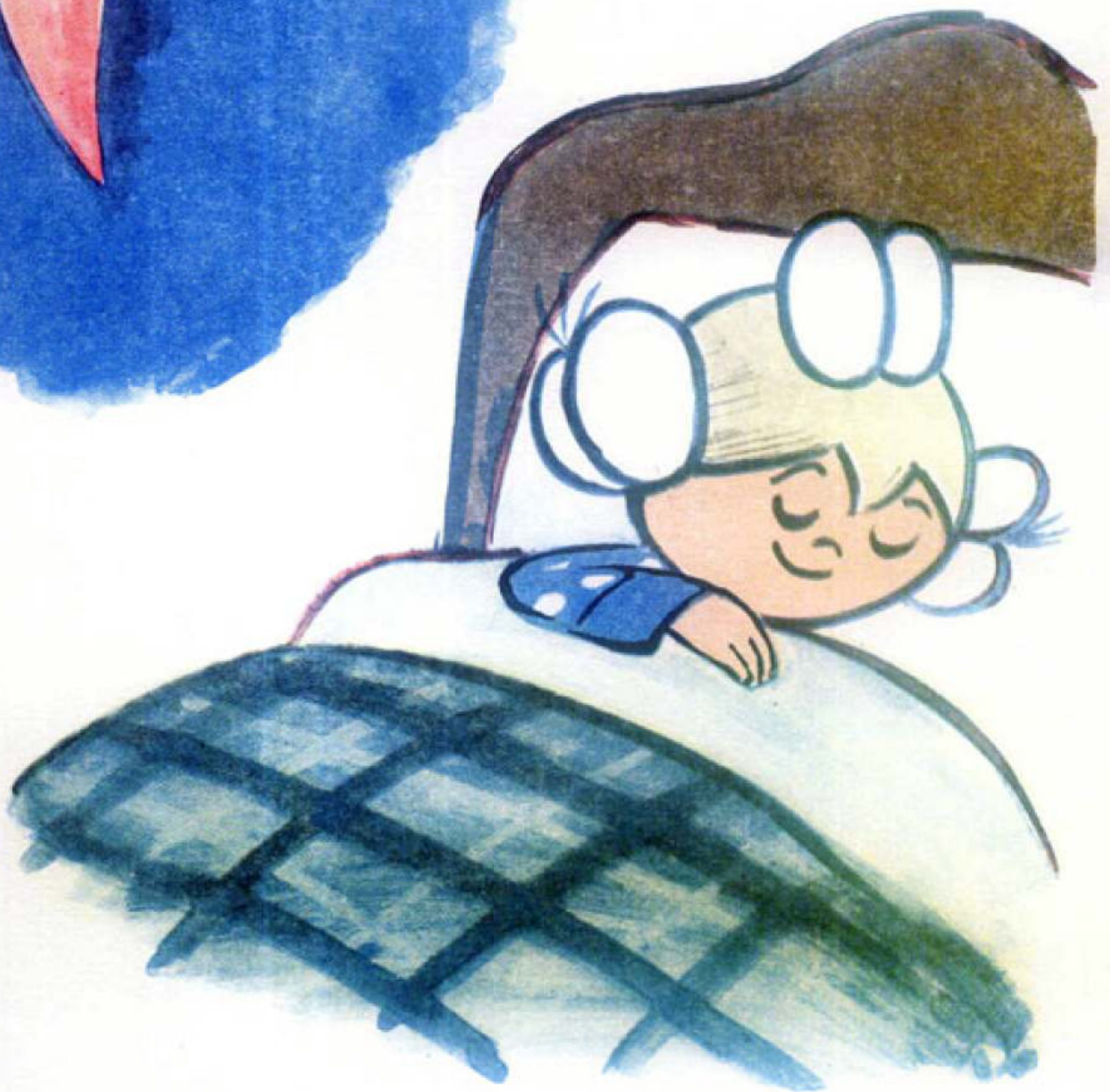

Ea deschide-apoi vioaie
Larg, fereastra din odaie
Şi priveşte sus spre lună
Care-i spune: „Noapte bună!"

Mihaela-n patul ei
Doarme dusă și visează,
Luna, numai un crîmpei
A rămas, pe cer, de pază...

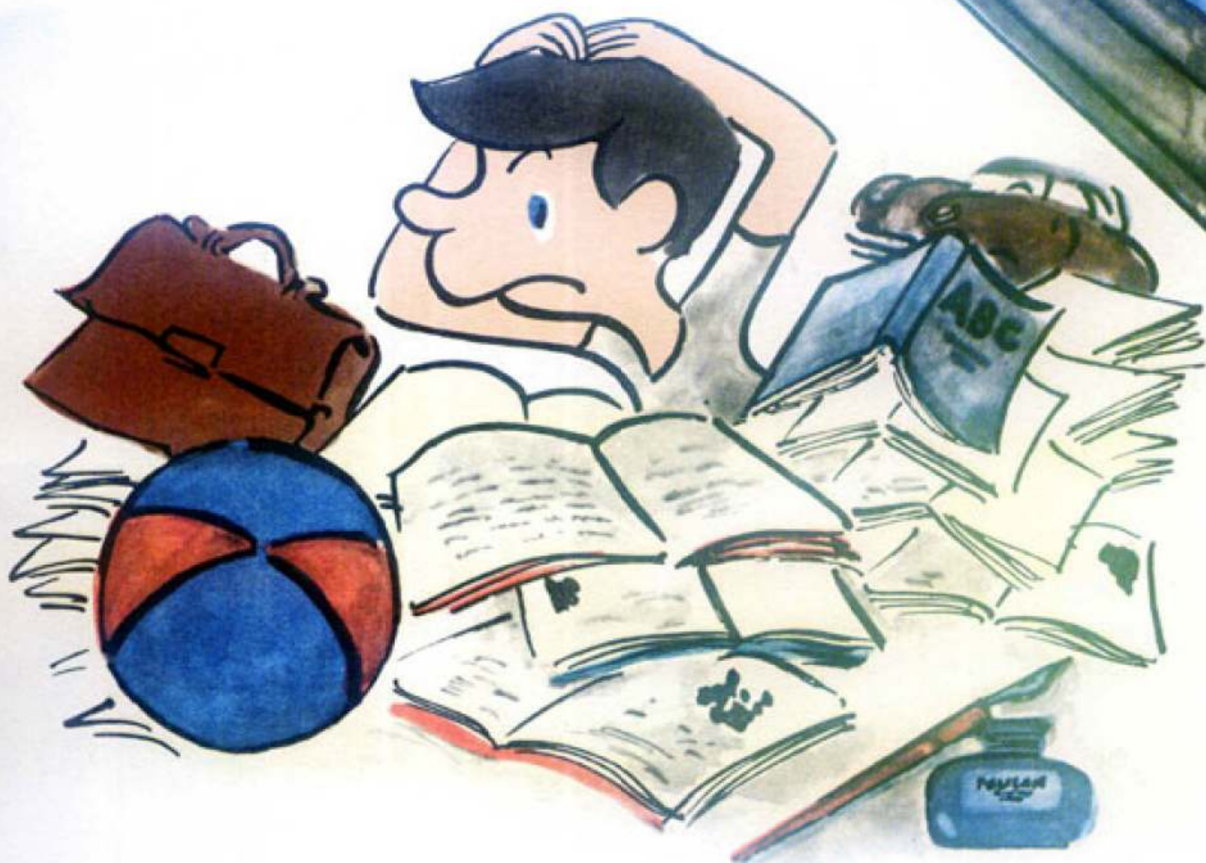
Luna-l vede pe Costel,
Care e ca vai de el:
Masa-i plină: cărţi, o minge,
Somnul pare că-l învinge
Dar l-alungă pe moş Ene
Tot frecîndu-se la gene.
Ar fugi în aşternut
Dar sînt lecţii de făcut,
Şi mai e, neapărat,
Poezia de-nvăţat.

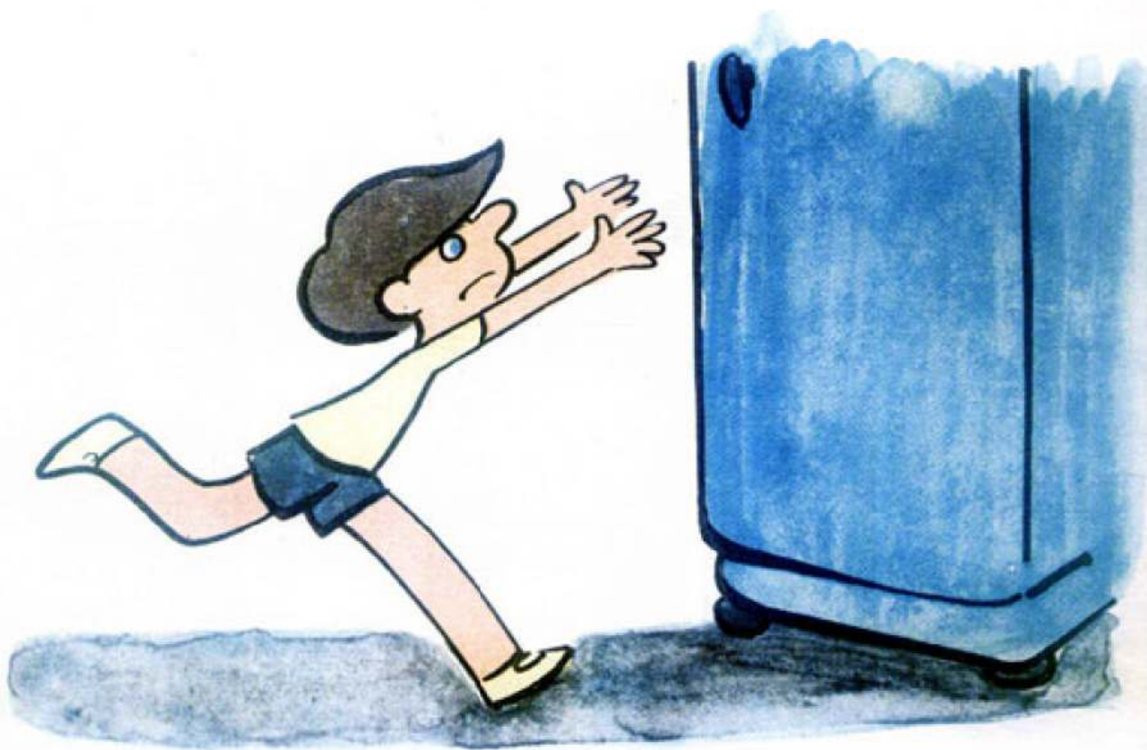

„Ce te faci acum Costele?
Pleoapele sînt tot mai grele!"
Se gîndeşte: „Să-i dau zor
Să învăţ ce-i mai uşor;
Dar degeaba-mi pun în gînd
Dacă sînt aşa flămînd,
Că la prînz n-am stat deloc
Am dat fuga să mă joc".

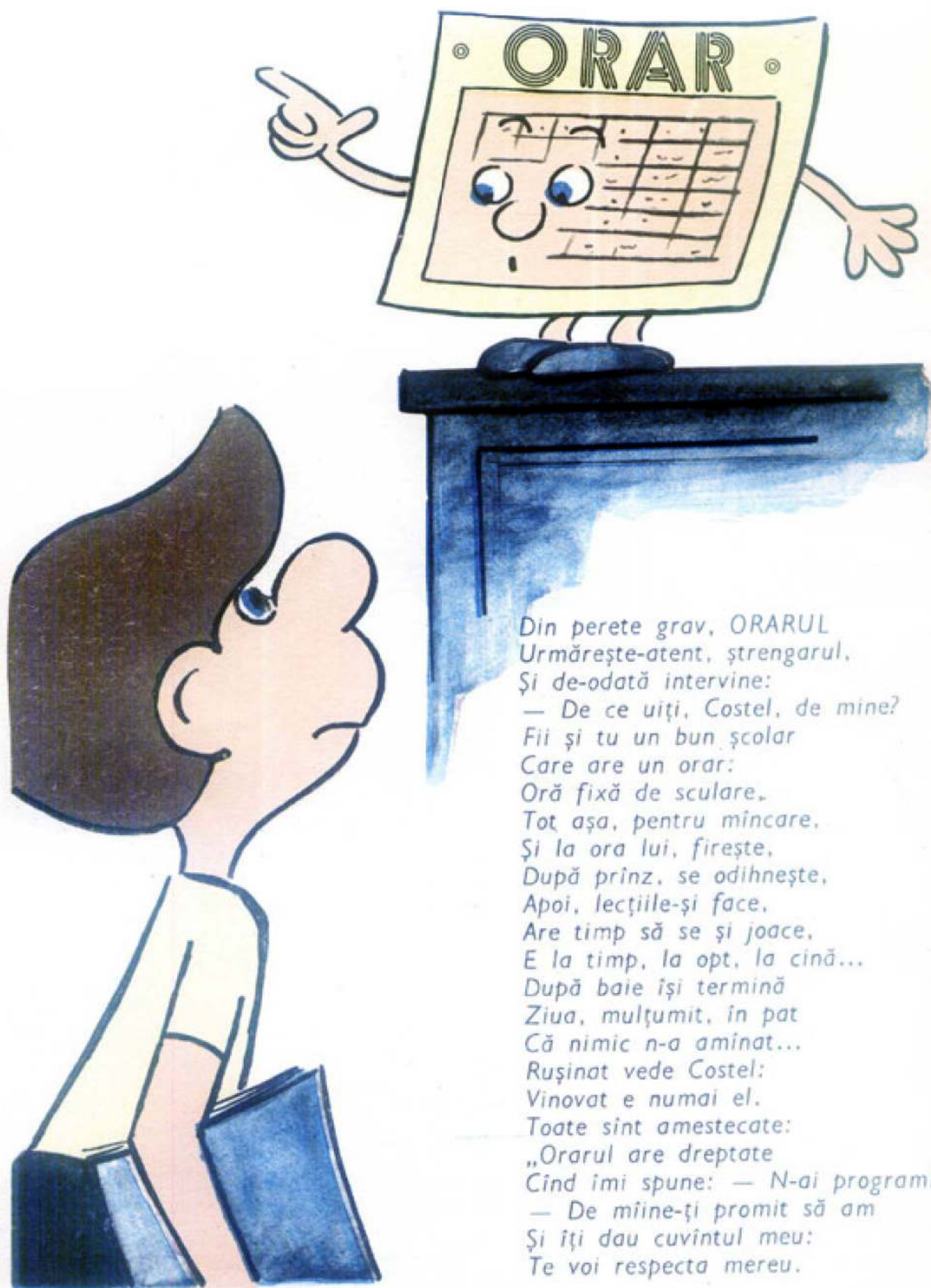

Stă o clipă cam stingher,
Fuge-apoi la frigider,
Toarnă lapte-ntr-un pahar,
Ia o-nghițitură. Dar
Vede-alături un caiet
Ce-a căzut de pe bufet.

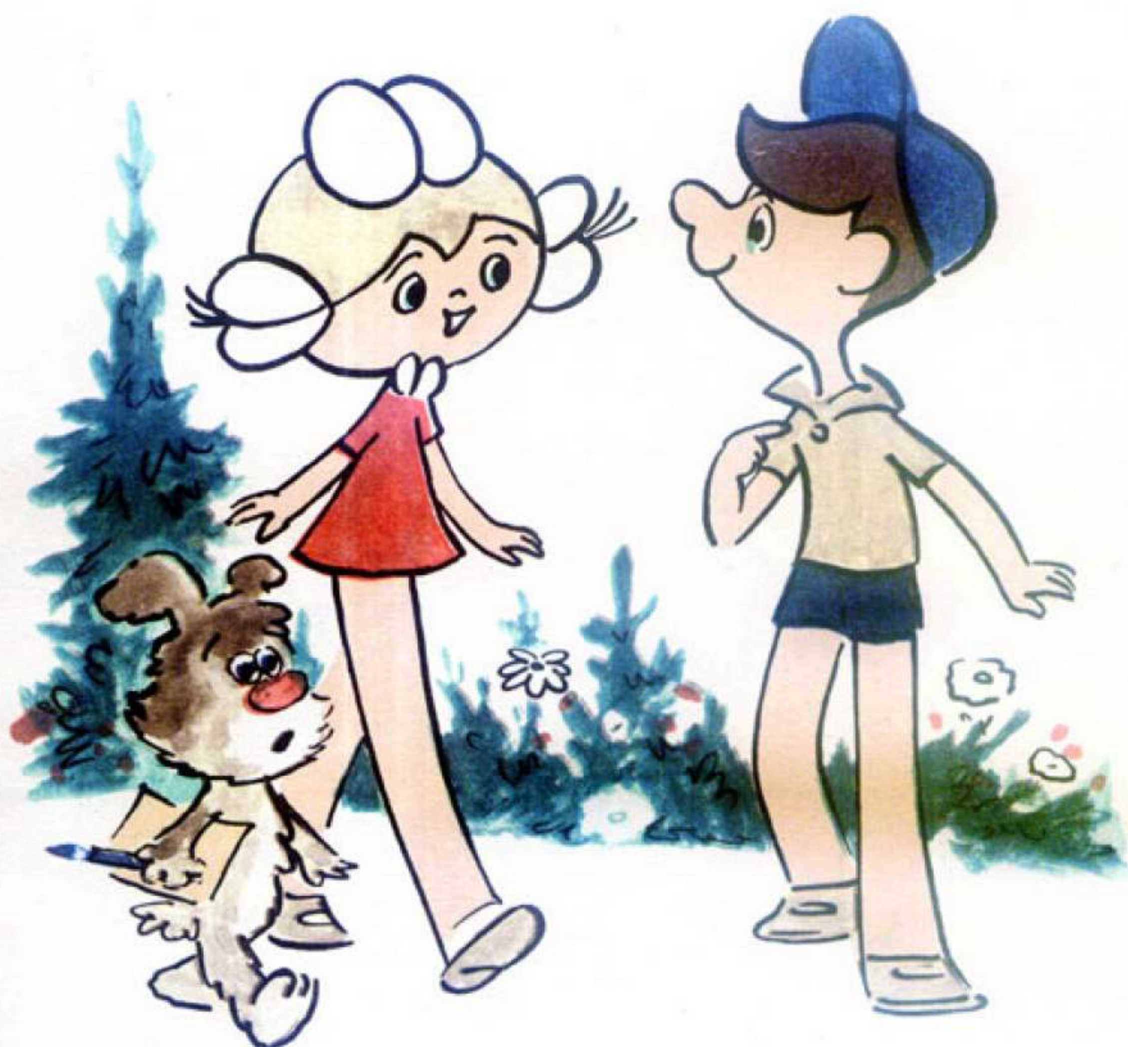

— Aoleu, băiatul geme:
„Am pe cap şi trei probleme!"
Vrea acolo, pe covor,
Să le scrie. Nu-i uşor!...
Înmulţind 4 cu 7
A muiat peniţa-n lapte.
Scrie, totuşi, îndîrjit
Pînă vede, cătrănit:
Cu cerneală-aşa „bălaie"
Nu rămîn urme pe foaie.

Din perete grav, ORARUL
Urmărește-atent, ștrengarul,
Și de-odată intervine:
— De ce uiți, Costel, de mine?
Fii și tu un bun școlar
Care are un orar:
Oră fixă de sculare,
Tot așa, pentru mîncare,
Și la ora lui, firește,
După prînz, se odihnește,
Apoi, lecțiile-și face,
Are timp să se și joace,
E la timp, la opt, la cină...
După baie își termină
Ziua, mulțumit, în pat
Că nimic n-a aminat...
Rușinat vede Costel:
Vinovat e numai el.
Toate sînt amestecate:
„Orarul are dreptate
Cînd îmi spune: — N-ai program!"
— De mîine-ți promit să am
Și îți dau cuvîntul meu:
Te voi respecta mereu.

După-această întîmplare
Fiind băiatul la plimbare,
Mihaela-i iese-n cale:
— Ce-ai făcut? Notele tale
Toate-s de la 8 în sus;
Bucuroasă sînt nespus!
— Este foarte-adevărat
Că am fost dezordonat,
Dar de cînd mi-am dat cuvîntul
Să respect orarul meu
De atuncea legămîntul
Eu mi-l țin chiar dacă-i greu,
Il respect, neapărat:
Am onoare de bărbat.

Redactor de carte: Dr. V. LISOVSCHI
Tehnoredactor: ELENA AFILIPOAIE

Bun de tipar: 20.X.1981; Formatul: 16/70 x 100; Hirtie: Offset A 70 x 100/84; Coli de tipar 2.

Tiparul executat la Întreprinderea poligrafică Brașov

